

TUỞNG LẠI TẾT MIỀN NAM TRƯỚC NGÀY GIẢI PHÓNG

LƯU PHƯƠNG THẢO

Chào mừng Xuân Ất Sửu!

Chào mừng Xuân thứ mười của miền Nam giải phóng!

Đêm nay, không biết có mấy chục vạn người đang tràn ngập các nẻo đường. Những dòng người đang cuộn cuộn đi đón mùa xuân giữa thành phố đầy hoa và ánh sáng. Quần áo đẹp hơn, nụ cười tươi hơn họ nhảy múa và ca hát giữa tiếng pháo rộn rã khắp nơi. Mùa Xuân đang trùm lên thành phố chúng ta với tình thương yêu và niềm tin tưởng.

Từ trên gác cao nhìn xuống biển đèn của thành phố, tôi tưởng lại những cái Tết từ mười năm về trước. Tôi biết trong lúc này có hàng triệu người như tôi đang nghĩ về quá khứ mà cảm thấy nhẹ nhõm an vui, đang nghĩ về tương lai mà lòng dạt dào tin tưởng.

Tôi cũng biết rằng còn có những người rất khác với tôi đang luyến tiếc quá khứ và ngờ vực tương lai.

Tôi cũng tưởng đến trên một triệu người đang sống xa quê hương. Đêm nay còn không ít những kẻ đang nghĩ về đất nước Việt Nam, không còn là Tổ quốc của họ, với trái tim uất ức, hận thù. Nhưng tôi nghĩ rằng còn hàng trăm vạn những người khác bị kích động, bị lừa gạt đã bỏ nước ra đi. Tâm trạng những người ấy ra sao, khi học nghĩ về Tổ quốc đêm nay? Tết từ nghìn năm lịch sử, Tết của tình nghĩa quê hương, Tết của bánh chưng, bánh tét, của hoa mai, hoa đào, sẽ dạy dứt họ bằng những niềm mong nhớ không bao giờ nguôi.

Xuân về đem lại đẹp tươi mọi miền đất nước. Xuân về đuổi đi cái giá rét của mùa đông, sự tàn tạ của cây cối và cả sự lầm lạc trong ý nghĩ của con người. Xuân về đem lại sự trong sáng cho đất trời và cho mỗi trái tim, khối óc. Mong rằng xuân về sẽ giữ mãi những cái gì còn đẹp đẽ của đất nước Việt Nam trong tâm hồn những người xa nước hiện nay.

Mười năm đã qua, từ ngày sụp đổ hoàn toàn của đế quốc Mỹ và bè lũ tay sai. Mọi kẻ thù của chúng ta ngày ấy tưởng rằng đế quốc Mỹ ra đi, chế độ tay sai của nó bị sụp đổ, thì miền Nam chúng ta sẽ ngày một suy tàn. Có những kẻ ngay đến bây giờ vẫn còn nghĩ như thế. Đối với họ, những cái Tết mười năm về trước “sầm uất” xiết bao! Đèn như sáng hơn, hàng hóa như nhiều hơn, ô tô tràn ngập các phố, các

tiệm nhảy, phòng trà, tửu quán nhộn nhịp hơn. Có những tràng pháo treo dài suốt hơn bảy tầng gác. Có những chậu hoa mai đất tiền bằng cả năm sinh sống của người thợ nghèo. Có hững chuỗi hạt kim cương, những vòng ngọc thạch mà các tướng, tá quan chức mua tặng vợ con bằng đồng tiền kiếm được từ “công lao” sát hại đồng bào.

Những Tết mười năm về trước lạ như thế đấy ! Tết đau khổ của nhân dân và Tết đầy tội lỗi của những kẻ giày xéo trên lương tâm và đạo lý ! Say mê trong những cuộc truy hoan, của thuốc phiện, xì ke, gái điếm..., nhiều người đã không nghĩ được rằng họ đang sống bằng đồng đôla đẫm máu nhân dân. Trong những điệu nhạc cuồng loạn với những tiếng nổ của rượu sâm banh, họ có bao giờ nghe được tiếng khóc của đồng bào học. Họ có bao giờ biết trong lúc họ cười đùa thì có bao nhiêu chiếc khăn tang trắng trên đầu những người đang khóc chồng, con. Bao nhiêu trẻ em đã trở thành cô cút để họ sống sung sướng với vợ, con mình trong những căn nhà rục rĩ tiện nghi hiện đại.

Đế quốc Mỹ, kẻ thù tàn ác và nham hiểm nhất của nhân loại, có yêu thương ai bao giờ! Đế quốc Mỹ không phải bỗng dưng đem lại cho họ hàng vạn đôla, nếu họ đã không hữu ý hay vô tình đặt dưới chân của nó đất nước của cha ông và xương máu của đồng bào.

Chúng đã để lại cho chúng ta hàng triệu người không có công ăn việc làm, với một nền kinh tế phụ thuộc vào liên hệ và hàng hóa của nước ngoài, với những tệ nạn xã hội và những hậu quả nặng nề của chiến tranh. Chúng ta biết rằng phải có những nỗ lực cực kỳ to lớn để vượt qua muôn ngàn khó khăn ấy.

Từng bước, từng bước, chúng ta đã làm cho đời sống được ổn định về mọi mặt. Hàng hóa xa xỉ không còn tràn ngập vào đất nước ta như ngày trước nữa, nhưng công nghiệp sau mười năm phát triển đã cung cấp cho nhân dân hàng trăm mặt hàng với số lượng ngày một nhiều và chất lượng ngày một cao. Chúng ta chưa được giàu có, nhưng với hoạt động ngày một hiệu quả của thương nghiệp, chúng ta đã biết san sẻ cho nhau và đùm bọc lấy nhau. Ai không thấy nức lòng khi dạo chơi các phố những ngày cuối năm! Ai không thấy những cửa hiệu và quầy hàng đầy ắp những rượu, những mứt, những thịt cá, những quả ngọt, rau tươi! Có gia đình nào mà trong nhà không sáng lên những hoa Tết, tranh Tết, những rượu, bánh, trái cây... ở trên bàn thờ, những thức ăn đầy đủ để chờ đón người thân và cùng vui sum họp.

Tại xí nghiệp, các cơ quan, thành tích cuối năm và tiền thưởng năng suất càng đem thêm an vui và tin tưởng cho mỗi người

* * *

Bước vào năm mới, chúng ta biết nhiệm vụ còn rất nặng nề. Kẻ địch còn gay cho chúng ta rất nhiều khó khăn. Chúng còn tiếp tục phá hoại ta về mọi mặt. Như những con thiêu thân đâm đầu vào lửa, chúng sẽ tự hủy diệt trước sức mạnh đoàn kết chiến đấu của nhân dân ta.

Mọi kẻ thù đang nuôi ảo tưởng về sự thất bại của chúng ta trên lĩnh vực kinh tế. Nhân dân ta chấp nhận mọi lời thách thức của chúng. Nếu chúng còn ngoan cố

sau thất bại thảm hại về chính trị và quân sự, thì hãy mở mắt chờ xem chiến thắng của chúng ta trên lĩnh vực kinh tế.

Đầu óc Việt Nam đã sáng tạo ra bốn ngàn năm huy hoàng của lịch sử, thì những đầu óc ấy nhất định sẽ đưa đất nước tới cuộc sống phồn vinh và hạnh phúc, đứng ngang tầm những nước tiên tiến nhất trên thế giới.

Mười năm đã qua ! Con đường ngắn ngủi ấy là con đường cực kỳ vẻ vang, bởi nó đã vượt qua muôn ngàn thử thách.

Mười năm nữa sẽ tới Xuân 1995, sẽ chiến thắng mọi khó khăn hôm nay! Xuân 1995 sẽ tới với những thắng lợi vô cùng lớn lao mà chúng ta sẽ đạt tới.

Trong tiếng pháo giao thừa đêm nay, tôi nghĩ đến tiếng pháo giao thừa năm ấy sẽ lại nổ ran trên đất nước ta, thành phố ta được xây dựng mười lần đàng hoàng hơn và to đẹp hơn.